

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

IV. De Renuntiatione bonorum, à Novitijs præmittenda Professioni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

¶ *Q. Canon. Lib. 2. cap. 1. n. 107. Suarez de Defens. Fidei Lib. 4. cap. 29. n. 5. Sanchez cit. cap. 10. n. 11. & Pignatell. Tom. 4. Canon. consult. 119. à n. 6. Ratio est; quòd, sicut clerici minores hujusmodi Ordinum & ipsa primæ consue- ratione susceptione in via ad statum Sacer- dotalem: sic novitii ipsa habitus susce- ptione & probationis inchoatione con- stituuntur in statu preparationis ac viæ ad Religionem, atque etiam sub Regu- la & Prælati Regularis obedientia Deo famulari incipiant, parsque aliquò modò & membra, licet necdum insepara- bilia, sint Religionis; atque idcirco in favorabilibus veniant nomine & censean- tur Jure Religiosorum. Unde etiam*

45. *citt. caterique alicujus nominis TT. & ICTI plerique ad Novitios generaliter porrigi, defendunt, privilegia Religioso- rum, arg. §. cit.*

In specie autem Novitii Imprimis gaudent privilegiò Canonis, §. cit. & Fori Ecclesiastici, arg. §. cit. ut, quamdiu in probatione versantur coram iudice Se- culari neque in Civilibus neque in Crimi- nalibus causis valeant conveniri, Sanchez *cap. 10. cit. n. 10. Farinac Prax. Crimi- nal. q. 6. n. 46. & Barbosa de Offic. Episc. alleg. 12. n. 37. Immunitate à tributis & vectigalibus, cit. Sanchez n. 16. Mo- lina Tract. 2. de I. & I. disp. 671. n. 2. & Laiman cit. n. 4. & Indulgentiis concessis Religioni, Compend. Privileg. Soc. JESU V. Indulgentia, in fine. Deinde à proprio sui Ordinis Prælato per se aut alios absolvi à reservatis, & cum ipsis di- spensari potest in votis, in Festorum ac Jejuniorum observatione, in horarum Canonicarum recitatione, ad quam ratio- nem Ordinis tenentur &c. Palao Tract. 16. disp. 1. p. 11. n. 3. & Pirrhing ad hanc Rubr. n. 77. in fine. Et demum, sicut professi, sic & ipsi Ordines recipere va-*

lent ab Episcopo, in cujus diocesi situm est Monasterium suæ probationis, ut cum Franco in c. Cum nullus 3. de Temp. Ordin. in 6. in fine, Anchorano vide. n. 4. Cusco Lib. 3. Institut. tit. 1. n. 24. & aliis docent laudati Sanchez n. 21. & Laiman n. 5.

ARTICULUS IV.

De Renuntiatione bo-
norum, à Novitiis præmi-
tenda Professioni.

S U M M A R I U M.

46. *Hæc olim Novitio semper permisa.*
47. *Et irrevocabila erat, non sicut Professio.*
48. *Nisi istius intuitu facta fuisset.*
49. *Quod in dubio ferè præsumitur.*
50. *Hodie permisa est ultimo bimestri Novitiatu:*
51. *Et ante facta non subsistit.*
52. *Nisi ea natura sua revocabila.*
53. *Vel de re mota à Novitio.*
54. *Vel sine ejus prejudicio à tempore gineo fiat.*
55. *Subsistit dispositio de bonis, præ- dens Novitiatum.*
56. *Etiã facta intuitu Professionis.*
57. *Hæc tamen non secuta obituus est restitutioni.*
58. *Facta ante ultimum bimestri Novitiatu non subsistit.*
59. *Quacunque arate Novitium.*
60. *Et, si dispositio relata sit in ultimum Professionis.*
61. *Nisi ante hanc revocabila sit.*
62. *Ultimo bimestri facta irrevocabilis est.*
63. *Rerum tamen dominium non tran- fert ante Professionem.*

- 64. Eadem non corrumpit, licet ista ex causa differatur.
- 65. Et si hoc licitè fiat decimò, dispositio nonò mense facta subsistit.
- 66. Novitiamorte ejus dispositio corrumpit.
- 67. Renuntiatio exigis licentiam Episcopi:
- 68. Non tamen obtentam inscriptam.
- 69. In nonnullis Religionibus hactenus dicta ex Consuetudine:
- 70. In Societate Jesu de jure locum non habent.

lâ non secutâ & istâ non impletâ, non obtinet firmitatem; cum generale sit, quod cessante causâ cesset effectus, c. Cum cessante 60. de Appell. & c. Magna 7. in fine, de Voto: & c. deficiente conditione, aclus resolutus censetur, l. Pecuniam 36. ff. de Reb. Credit. Hostiens. & Panormit. in c. Statuimus 23. hâc Rubr. n. 4. Jafon. in Auth. Si qua mulier C. de SS. Eccles. n. 60. Sylvelter V. Religio 5. g. 12. Rodriguez Tom. 2. Regular. q. 8. art. 2. & Sanchez Lib. 7. Moral. cap. 1. à n. 2. In dubio Professionis intuitu facta donatio censetur, si ea omnium aut majoris vel notabilis partis bonorum, præsertim si facta sit Religionis habitus jam suscepto, vel proximè ante ingressum illius, v.g. uno alteròve mense ante eum, cit. Sanchez n. 12. & Palao Tract. 16. diff. 1. p. 15. à n. 5.

46. **N**ovitii antiquò Jure de bonis suis, tam inter vivos, quam per ultimam voluntatem, disponere, sicut antè, sic etiam durante totò probationis tempore liberè potuerunt, arg. l. In re mandata 21. C. Mandati.

Sicut autem hoc certum, sic dubia est firmitas donationis, vel alterius dispositionis aut renuntiationis bonorum, à Novitio in vel etiam ante ingressum Novitii facta, sive an ea, professione non secutâ, revocetur, vel non. Cujus Resolutio meò quidem judiciò pendet ab ejus donantis vel renuntiantis intentione; cum, si bonorum donatio &c. omnino independentè à Professione & nullò iustus intuitu fiat, instar aliarum inter vivos donationum vel cessionum firma, & extra casus c. fin. de Donat. irrevocabilis sit: nisi donans aut renuntians esset minor; ut ad beneficium in integrum restitutionis habeat recursum. Si verò illius securitè intuitu fiat, professione non secutâ corrumpit, & donata obnoxia sunt revocationi restitutionique; quia donatio & renuntiatio facta est ex causa & sub conditione professionis emittendæ in Religionem, quam donans aut renuntians ingressus est, vel ingressurus: ex causa autem & sub conditione facta donatio, il-

49. Novissimè, ne Novitii, si post factam bonorum suorum renuntiationem videant, totam vel majorem partem substantiæ suæ à Monasterio vel alio irrevocabiliter possideri, metu egestatis minus liberè ad seculum revertantur, illa de bonis suis disponendi libertas multum restricta est à S. Synodo Trident. Sess. 25. cap. 16. de Regul. cujus decretum est, Nulla quoque renuntiatio aut obligatio etiam cum juramento vel in favorem cujuscunque cause pie valeat, nisi cum licentia Episcopi vel ejus Vicarii fiat intra duos menses proximos ante professionem; ac non aliàs intelligatur effectum sortiri, nisi secutâ professione. Aliter verò facta, etiamsi cum hujus favoris expressa renuntiatione, etiam jurata, irrita sit & nullius effectus. Hactenus S. Synodus. Unde

50. Convenit inter DD. primò, irrita hodie nullâque esse ante ultimos duos annorum probationis menses quæcunque pacta, cessiones & obligationes Novitiorum, quibus eorum bona aut jura notabili.

tabiliter minuuntur, aut minus recipitur quam datur: cujusmodi sunt notabilis quantitatis & inter vivos irrevocabiliter factæ donationes, renuntiationes officiorum publicorum temporalium, fidei-jussiones, remissiones & liberationes, v.g. quæ tutor vel curator à ratiociniis reddendis deobligatur, Menoch. *de Arbitr. casu 436. n. 7.* Sanchez *Lib. 7. Moral. cap. 5. n. 20.* & Barbosa *in Trident. cap. 16. cit. à n. 3.* & probabilis etiam renuntiatio beneficii Ecclesiastici juxta dicta *Lib. 1. tit. 9. n. 36.* & mutuum, quod rei mutuatæ dominium & usus ad notabile tempus in Monasterium transfertur, *cit. Suarez n. 24.* & Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 80.*

- §2. Convenit inter eosdem secundò, valida etiam hodie esse omnia ipsorum pacta & dispositiones revocabiles, & quibus substantia patrimonii non minuitur: cujusmodi sunt imprimis Testamenta, Codicilli, Mortis causâ donationes; quia liberè possunt revocari, Navarrus *Comment. 2. de Regul. n. 9.* & Barbosa *de Offic. Episc. alleg. 99. n. 12.* Deinde contractus Emptionis Venditionis, Permutationis, Locationis Conductionis, Societatis, & similes, quibus non minus recipitur quam datur, & non minor vel non minus æstimabilis spes lucri est, quam periculum jacturæ, *cit. Sanchez n. 33.* & Barbosa *n. 30.* Præterea elemosynæ, oblationes, spectatâ Novitii substantiâ, modicæ aut moderatæ, & ipsi Monasterio oblata pro Novitii sustentatione, juxta Trident. *cit. cap. 16. ibi,* exceptò victu & vestitu Novitii, *cit. Barbosa à n. 26.* Et demum donationes, eisdem factæ à Novitii parentibus, consanguineis aliisque similibus: dummodo per eas istorum propria & ad novitium non pertinentiâ bona donentur, & donata Novitio in Legitimam non impucentur;

hoc enim etiam vetuit Trident. *cap. 16. Suarez Tom. 5. de Relig. Lib. 5. cap. 2. n. 16.* & Donatus *Tom. 3. Prax. Regul. p. 2. Tract. 7. q. 16. n. 4.* Hæc hæc certa & à DD. recepta.

Dubium autem & maxima controversia est primò, an irritæ etiam sint donationes & renuntiationes, à Religiosis tirocinii candidato factæ ante Religiosum ingressum. Non quidem, si alio quam Religiosis intuitu fiant; hæc enim subsistere, nemo facile inficiatur; quæ eodem modo fierent, si donans aut renuntians Religionem non ingrederetur; & propterea non obstant ingressi libertate, *cit. Sanchez cap. 5. n. 2.* & Pirrhing *n. 80.*

Sed, si fiant intuitu ingressus: quæ irritas esse, cum Navarro *Compl. 11. de Regular. contendent Flaminius de Regnat. Lib. 3. q. 13. n. 9.* & Molina *Tract. 2. de I. & I. disp. 139. n. 13.* Movetur partim; quòd Tridentinum generaliter irritet omnes renuntiationes alias factas ante professionem: cujusmodi etiam sunt ab ingredi volente factæ ante ingressum; quia in lata acceptione nomine ingressi etiam intelligitur proxime ingrederus, *arg. l. Filiusfamilias 45. ff. de Test. milit. quæ proximè accingendus pro accipiendo habetur: partim; quòd alias Synodi dispositio, si renuntiationes ante ingressum factas non comprehenderent, facile eluderetur ac frustraretur intentio effectû; ut propterea necessario ad illas sit extendenda, *arg. c. Quamquam de Usuris in 6. & c. Si civitas 17. de Sord. excom. in 6. præsertim cum ante & post factarum eadem sit ratio, arg. l. Iudic. 32. pr. ff. ad L. Aquil. Ita, & satis probabiliter laudati aliique magis nominati DD.**

Veritati tamen magis consentaneum videtur sententia Mengochii *11. Casu 436. à n. 2.*

à n. 3. Garciae p. 11. de Benef. cap. 9. n. 15. Sanchez l. cit. n. 4. Valquez de Testament. cap. 6. §. 2. dub. 12. n. 50. Barbosa alleg. cit. n. 17. & Donati cit. tract. 7. q. 20. qui DD. multis & non paucis Cardd. declarat. Rotæque decisionibus allegatis, ejusmodi renuntiationum ante Novitiatus ingressum factarum valorem defendunt, ferè unicò, sed solidò nixi fundamentò; quòd Tridentinum expressè de iis duntaxat loquatur, qui habitum jam susceperunt, ut colligitur non tantùm ex Rubrica, quæ subiecti textus optima interpres est, secundùm E. verardum Legal. arg. loco à Rubrica n. 1. & in Tridentino de Regularibus est: sed etiam ex illius cap. 15. antecedente, distèrè loquente de ingressis: quocum sequens connecti cap. 16. verbis, *Nulla quoque*, fati indicatur; quia dictio *Quoque* copulativa est & sequentem dispositionem cum præcedente conjungit, arg. l. *Tutoris* 15. ff. de *Patru*, Barbosa *Ulp. resp. dist. 333. n. 3.* Cùm ergo dispositio Tridentini sit correctoria Juris communis, & actum aliàs valiturum irritet, ab iis, qui habitum susceperunt, sive à Novitiis extendenda non est ad candidatos, sive illum suscipere volentes, etiam si istorum eadem ratio foret, arg. Reg. *Qua à Jure 28. in 6. §. 1. Præcipimus 32. C. de Appell.* Unde corrui ratio oppositæ sententiæ prima.

Non majorem vim habet altera; quia S. Synodi dispositio effectu suo non frustratur; etsi enim ingressuri bona sua donare, vel aliter eis renuntiare possint, id tamen rarò, præsertim in favorem Monasterii antè: post ingressum autem fiebat frequentius & in favorem Monasterii, ut non obscurè insinuat Tridentinum, pro ratione difficilioris ad seculum reditus reddens; quòd possessio bonorum Novitii jam sit translata. Unde

renuntiationes post ingressum factas irritandi specialis ratio fuit, Palao cit. p. 7. n. 4.

Quantumvis autè hæc ita se habeant, 57. is tamen, qui intuitu Religionis ante istius ingressum bonis suis vel majori aut notabili istorum parti renuntiasset, si mutato consiliò ad seculum rediret, vel Religionem nunquam ingrederetur, ad beneficium restitutionis in integrum recurrere posset, si minor, l. 1. *Sc. ff. de Minoribus*: imò etiam, si major esset ex clausula generali, *Si qua alia mihi iusta causa videbitur*: cui quoties Equitas restitutionem suggerit, locum esse, Ulpianus monet l. *Sed etsi 26. §. 9. ff. Ex quibus causis major*, Engel ad *hanc Rubr. §. 5. n. 3.* Quin talis donationem aliàmve bonorum cessionem revocare etiam posset; quòd facta sit ex causa & sub conditione Professionis: illa autem non secuta, & hæc impleta non sit.

Dubium secundò est de Renuntiatione, ante ultimos duos menses facta à 58. Novitio sedecim annis majore. Quam esse validam, & Concilii dispositionem de ea non procedere, volunt Menoch. *Casu cit. n. 8.* & *Theaur. Lib. 2. Forens. q. 56. n. 7.* idque desumunt ex particula *Quoque*, dispositionem cap. 16. cit. connectente cum præcedente, & professionem ante decimum sextum annum editam annullante. Unde inferunt, idem dicendum de renuntiatione.

Sed istius quoque, imò viginti quinque vel triginta annis majorum novitiorum, ante ultimos duos menses factas renuntiationes non subsistere, magnò consensu defendunt cæteri alicujus nominis DD. plerique & à Cardd. Interpp. declaratum, testes omni exceptione majores sunt Barbosa alleg. cit. n. 19. & Donatus *Tract. cit. q. 6. n. 9.* Rationem reddunt; quòd Conciliari decretò renuntiationes prius 59. factæ

facta iritentur generaliter, & inter Novitios non distinguendò, ut loquitur *arg. can. 1. disp. 19. & can. Consulisti 2. q. 5.* Confirmatur; quia ratio; ne, bonorum suorum dominò & possessione in Monasterium vel alios jam facta translatione, minùs liber ad seculum sit regressus, in majoribus non minùs quàm in minoribus procedit.

Neque aliud rectè inferitur ex ditione *Quoque*; quia ista non spectat ætatem, sed novitium cujuscunq; Religionis, & generaliter consideratum: de quo, sicut *cap. 15.* præcedente; quòd ante decimum sextum ætatis & integrum probationis annum profiteri: sic *cap. 16.* sequente; quòd sine licentia Ordinarii & ante ultimos duos menses renuntiare sèque irrevocabiliter obligare nequeat, decernitur, ut textum consideranti patebit.

60. Dubium tertio est, an valida sit à novitio ante ultimos duos menses donatio inter vivos, facta sub conditione, si fuerit professus. Ratio dubitandi de valore est; quia hujusmodi donatio est vera renuntiatio & obligatio destituta conditionibus, ad validam donationem à Tridentino requisitis; cum facta sit ante ultimos duos menses: ex qua ratione eam pro nulla cum Navaro *Consil. 81. de Regul. habet cit. Sanchez cap. 5. n. 17.* De nullitate autem; quòd talis donatio non obstat libertati egrediendi; cum dependeat à sequutura & Novitio omnino libera professione: ex qua ratione eam, tanquam validam, sustinent *cit. Lessius cap. 41. n. 4. & Molina disp. 149. n. 14.*

61. Mihi utrique Opinioni aliquid tribuendum: & donatio, si liberè ante professionem revocari valeat, subsistere: si verò ante revocari nequeat, irrita & nulla esse videtur, cum; quòd non sit conformis decreto Tridentini: tum verò; quòd alias bonis suis renuntiare Novitius

non magis possit ultimis duobus mensibus, quàm primis; cum etiam ultima facta renuntiatio ex S. Synodi dispositione includat conditionem securitæ professionis, neque aliter fieri queat.

Neque refert; quòd sub dicta conditione etiam irrevocabiliter facta renuntiatio libertatem egressus non impedit; quia saltem deficit in maturitate requisita à Concilio, & exigente; ut cum licentia Ordinarii, & non nisi ultimo bimestri fiat, ut notat Sanchez *l. cit. sed hinc*

Dubium quartum oritur, an ego donatio aut alia renuntiatio, ultimo bimestri facta, à Novitio in Religionem perseverante revocari amplius non possit. Verius est non posse, nisi revocandi jus renuntians sibi reservarit; quia creditibile non est, ad obligationem ita levent & infirmam, cujusmodi est, quæ ad obligati libitum revocari potest, tam graves circumstantias, sive Episcopalis licentia & ultimi bimestris solemnitates à Tridentino præscriptas. Unde ex renuntiatione ortam obligationem à novitio, perseverare volente, irrevocabilem esse, censet Sanchez *cap. 5. cit. n. 18.*

Neque obstat; quòd secundum Tridentinum facta donatio & renuntiatio sit conditionata, à futura professione illiusque valore pendens; quia etiam conditionata posità conditione non minùs valida & firma est, quàm absoluta; cum ex utraque jus quaratur ei, in cuius favorem facta est, & solummodo differentia quòd conditionata effectus ad evenum conditionis suspendatur, Sylvester *De Donatio 1. q. 15. n. 19. Covarruvias Lib. 1. Var. cap. 14. n. 16. cit. Molina disp. 284. n. 7. & Palao Tract. 16. disp. 1. n. 17. n. 12.*

Et si autem hæc ita sint, non tamen idcirco rei donatæ dominium in donat-

statim statim transfertur ante professionem validè emissam, ut colligitur ex Tridentino, renuntiationem aliàmve obligationem effectum sortiri nolente, nisi secura professione: quod non fieret, si rerum donatarum dominium in Monasterium vel alium donatarium statim transferretur, *cit. Palao n. 13. Validè*, inquam; quia S. Synodi decretum non de facta & merè apparente professione est exaudiendum. Unde donatio & renuntiatione, in cuiuscunque favorem facta, effectum plenè non sortitur priùs, quàm emittatur professio nova, aut quæ priùs facta est, ratificetur, *cit. Sanchez n. 56. & Donatus Tom. 3. Prax. Regul. p. 2. Trah. 7. q. 21.*

64. Dubium quintò est, an postremis duobus mensibus facta renuntiatione corruat, si professio ex causa aliqua differatur. Ratio dubitandi est; quòd hòc casu priùs quàm duobus mensibus fiat ante professionem. Re tamen accuratius ponderata, undecimo mense factam renuntiationem, licet professio ex causa aliqua differatur, Jure subsistere, defendunt *cit. Barbosa n. 11. & Donatus q. 10. n. 1. id à S. Congreg. Cardd. declaratum asserentes. Rationem solidam reddunt; quòd talis renuntiatione facta sit intra duos menses proximos tempori, quò professio emitti de Jure debet, & ordinariè solent: Tridentinum autem solummodo intenderit; ne renuntiatione à Novitio fieret ante ultimos menses proximos professione de Jure emittendæ; cum, sicut omnis alia lex, sic etiam Tridentini decretum respiciat ea, quæ communiter & ordinariè, non quæ perrarè & per accidens tantùm contingunt, l. Nam ad ea §. ff. de LL.*

65. Sed quid, si professio ex dispensatione Apostolica ante elapsum integrum probationis annum, v.g. sextò aut octavò

mense emittatur? Eò casu *cit. Sanchez n. 83. & Barbosa n. 11.* Novitio non nisi proximè ante professionem, hoc est, ipsò istius vel precedente die validè renuntiandi jus adstruunt; quòd dispensatio sit interpretationis strictæ, & propterea ab ætate ad renuntiationem non trahenda. Ego tamen hanc ei duobus mensibus, professionem proximè precedentib⁹, permissam, existimo cum Palao *disp. cit. p. 17. n. 9.* ne bonis suis renuntiandi facultas, antiquò Jure novitio totò probationis tempore concessa & à Tridentino ad duos menses restricta, ejusmodi dispensatione adempta, vel ad unius duorumve dierum angustias redacta videatur contra intentionem Papæ; qui faciendò gratiam dispensationis in ætate, facultatem antè competentem, & cum ea compatibilè, retrahere potius quàm omnino adimere aut insolitò modò restringere voluisse, censeri debet, *arg. Regula Quod ob gratiam 61. in 6.* Unde patet, dispensationem non extendi; cum renuntiandi facultatem non tribuat, sed ante permissam tantùm retrahat; ne omnino auferatur, aut nimium restringatur.

Dubium sextò est, an donatio aliave renuntiatione secundùm Tridentinum facta corruat, si novitius moriatur ante professionem. Negat id Suarez *Tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 16. n. 11.* quòd causa irritandi renuntiationes, quas non subsequeretur professio, fuerit; ne minueretur libertas egrediendi; quæ causa eùm Novitio ante professionem mortuò cesset, cessabit etiam ejus Concilii decretum, *arg. c. Cum cessante 60. de Appellat.*

Sed verisimiliùs, renuntiationem corrumpere, affirmant Rodriguez *Tom. 2. Regul. q. 47. art. 2. cit. Sanchez cap. 5. n. 49. & Donatus q. 24. n. 1.* asserens; id à Cardd. declaratum. Ratio perspicua est; quia

est; quia Tridentinum Novitiorum renuntiationes expressæ & generaliter effectum fortiri non vult, nisi secutâ professione. Imò ipse Novitius ex S. Synodi dispositione non aliter donasse aut renuntiasse censetur, quàm sub conditione futuræ professionis: quæ cum Novitiò mortuò non sequatur, corrumpit donatio illius eventui alligata; ac proinde Novitium, jam facta donatione &c. non obstante, in eventum mortis de bonis suis testari, eâve mortis causâ donare posse, docet Navarrus *in can. Non dicatis* 12. q. 2. n. 49. Quod si non faciat: neque donationem, in Monasterii vel alterius causâ piæ favore factam, etiam in casum mortis prævenientis, ratam esse velit, decedere censetur intestatus, eique in bonis proximi consanguinei succedent, Riccius *in Praxi resol* 138. *in fine*.

Ratio in contrarium facillè diluitur; etsi enim egrediendi libertas non impediatur, impeditur tamen libera facultas de bonis suis disponendi: quam Novitio non professuro, qualis est, qui ante professionem moritur, Concilium noluit auferre.

67. Dubium septimò est de licentia Episcopi, sive ejus Vicarii. Quam ad Novitiorum renuntiationes, etiam in Monasteriis exemptis de jure necessariam esse, plerique consentiunt propter generalitatem dispositionis Conciliaris, licentiam Episcopalem exigentis, & sine ea invalidas decernentis renuntiationes quascunque, sine ulla distinctione inter Exemptos & non-Exemptos; ut eæ essent maturiores & minus obnoxie fraudibus: quarum suspicio in actu judicis, præsertim Ecclesiastici, autoritate celebrato cessat, *arg. l. fin. ff. Quidam metus causa*.

68. Etsi verò Episcopi saltem confirmati, aut sede vacante, Capituli vel alterius

Prælati, jurisdictionem quasi Episcopalem in territorio, intra quod Novitiorum renuntiantis Monasterium situm est: vel qui idem cum Episcopo tribunal habet, Vicarii generalis licentia necessaria sit: non tamen exigitur, ut ea obtenta sit in scriptis; cum in Tridentini decreto nulla fiat mentio scripturæ: & licet esse debeat obtenta, solumque petita non sufficiat, non tamen necessario esse debet expressa, sed sufficit tacita, ut cum sit Rodriguez q. 47. art. 14. & Sanchez *in cap. 5. à n. 76. docent citi*, Barboza *de leg. 99. n. 9. & 10. Palao n. 10 & 11. de Donatus q. 8. tota*.

Dixi etiam, *De Jure*; quia dicitur Concilii dispositioni, maxime quoad circumstantias, non solum privilegii Apostolico, sed etiam Consuetudine legitime præscriptâ derogari posse: imò, detur per desuetudinem in quibusdam Religionibus Episcopi aut Vicarii licentiam non peti, neque amplius necessariam censeri tradunt idem Rodriguez *in Summa* 7. n. 1. & Lezana *Tom. 1. Summa* 2. *Regul. cap. 24. n. 34. in fine* & alii, alii tamen dissentientes, teste Donato *Tract. cit. q. 13. in fine*.

Dubium octavò est, an hæc renuntiationum tradita locum habeant in Novitiis Societatis JESU. Non habere Tridentini PP. ipsimet declararunt, supra relatis decretis verbis subjicientes, *Per hæc tamen sancta Synodus non intendit aliquid innovare vel prohibere, quin Religio Clericorum Societatis JESU juxta pium & laudabile verum Institutum, à Sede Apostolica approbatum Domino & ejus Ecclesie infervere possit*. Quam exceptionem, non tantum ad renuntiationem, sed etiam ad annum Novitiatus & alia omnia, quæ præcedentibus *sess. 25. capp. de Regularibus* decreta sunt, & dicta Societatis Institutio seu

10 ten Constitutionibus ad verari possunt, extendi, docent Laiman *Lib. 3. tract. 5. cap. 7. n. 11.* & Regularis Institutionis Magistri praestantissimi, Rodriguez *q. cit. art. ultimo & Donatus cit. Tract. 7. q. 10. n. 2.*

ARTICULUS V.

De Professione Religionis.

SUMMARIUM.

71. Professionis nomen latè,
  72. Vel strictè sumi:
  73. Et emitti potest expressè vel tacitè.
  74. Expressè voce, scriptò &c.
  75. Tacitè deferendò habitum vel exercendò actus proprios professi.
  76. Ut tacita inducatur habitus auctoritate superioris assumi:
  77. Scienter ac sponte,
  78. Et proficiendi animò deferri debet.
  79. Professioni tacita etiam post Tridentinum:
  80. Vix tamen in Societate JESU est locus.
  81. Professio ut valeat, à persona capace,
  82. Voluntariè ac liberè,
  83. Nullique injusto metu,
  84. Neque alienà, sed proprià voluntate emitti debet.
  85. Destructo in Monasterium non habet vim professionis.
  86. Metu Religionis incusso extortam valere, affirmantium.
  87. Et negantium verior Opinio.
  88. Professio exigit Pralati acceptationem.
71. **R**eligiosus quis verè ac propriè sit non susceptione habitus; sed ipsà alicujus à fede Apo-

stolica approbatæ Regulæ professione, *c. Porrectum 13.*

Professionis autem nomen latè vel strictè sumi potest. Latè sumptum significat actum, quò homo fidelis in ejusmodi aliquo ordine Religioso, voluntariè editis perpetuæ Paupertatis, Castitatis & Obedientiæ votis, se Deo ac Religioni tradit, interveniente Prælato vel ex istius commissione aliò, illam sui traditionem Dei & Religionis nomine acceptante, *c. Ad Apostolicam 16.* quò sensu Professio dici queunt & sunt etiam Societatis JESU Scholastici & Coadjutores nondum Formati; licet emiserint, vota tantum Simplicia, voventem obligantia Religioni, quin vicissim ista, ad eum perpetuò retinendum & alendum obligetur, Suarez *Tom. 3. de Relig. lib. 6. cap. 1. à num. 9.* Strictè acceptum denotat contractum mu-

Posteriori modò & propriè sumpta 73.
Professio, vel Expressa vel Tacita est, *c. Religioso 21. §. fin. de Sent. excom. in 6.* quarum illa ferè verbò vel scriptò, vel utroque simul emitti solet; licet etiam